

FRUMOASA ȘI BESTIA

Într-o zi de iarnă, un negustor se întorcea de la târg. Pe când trecea printr-o pădure, îl prinse o vijelie și negustorul se rătăci. Înaintă prin viscol, până când ajunse la poarta unui castel. Aici se încălzi și mâncă pe săturate.

Când să pornească spre casă, văzu în grădină niște trandafiri înfloriți în plină iarnă.

– Voi rupe unul să-i fac pe plac fetei mele!

Pe neașteptate se arătă o Bestie:

– O! Așa mă răsplătești pentru bunătatea mea?

– Îmi pare rău... L-am rupt pentru fata mea, Belle...

– Fata ta? Dacă te iubește, atunci să vină să te salveze! Rămâi aici!

Belle, când văzu că s-a întors calul singur acasă, începu să-și facă griji. Ea porni în căutarea tatălui și ajunse curând la castel.

– Te rog! Te rog, eliberează-mi tatăl. E bătrân și bolnav. Voi sta eu în locul lui aici!

Bestia acceptă propunerea fetei. La început, Belle se înfioră când îi văzu chipul hidos. Dar cu vremea se deprinse, căci Bestia avea o inimă bună și purtări alese. Peste câteva zile, acesta îi dăruie fetei o oglindă fermecată. În ea Belle văzu pe tatăl său bolnav și îi ceru Bestiei voie să-l viziteze.

